

פרשת מטות

פרק לא

(נ) **אצעדה. הוא על הזרוע, כי כן כתוב.** על דוד: ¹ <ואקח הנזר אשר על ראשו [ו]אצעדה>² אשר על זרועו³ (שמ"ב א, י). **עגיל. באזנים, כי כן כתוב.** ביחזקאל: ⁴ ועגילים על אזניך (יח' טז, יב). **וכומז. כחברו.**⁵ בויקהל, ושם פירש 'כומז':⁶ 'בזרוע' (א"ע, שמ' לה, כב).

פרק לב

(ה) <י"א>⁷ **כי מלת 'את' פעול 'יותן'**.⁸ כוונתם, כי⁹ 'ארץ' לשון >נקבה. ולא ישוב מלת 'יותן' אליה, רק<¹⁰ למלת 'את'. וא"ע אמר שנמצא 'ארץ' לשון זכר, כמו: **נעתם ארץ** (יש' ט, יח).¹¹

(מא) **יש כהנים שנקראו על שם בני ברזלי הגלעדי.** בדברי הימים: ומן הכהנים >בני חביה<¹² >בני הקוץ<¹³ בני ברזלי (נחמ' ז, סג).

---

¹ בכ"י ג: על מיתת שאול בתו'.

² כך בכ"י ג; בכ"י א: את ההצעדה; בכ"י בדה: ואקח את האצעדה.

³ בכ"י דה: זרועותיו.

⁴ כ"י ג מוסיף: כתוב; בכ"י דה ליתא.

⁵ כ"י ג מוסיף: אשר הוא; בכ"י ד: פירשנו בו; בכ"י ה: כתבנו בו.

⁶ כ"י ב מוסיף: שהוא.

⁷ כך בכ"י גדה; בכ"י א: שאומרים; בכ"י ב ליתא.

⁸ בכ"י ד: כי מלת אל יוצא אל; בכ"י ה: כי מלת אל פועל יוצא אל.

⁹ כ"י ב מוסיף: מלת.

¹⁰ כך בכ"י דה; בכ"י א: זכר אליה; בכ"י ב: נקבה ולא ישוב למלת יותן שהוא לשון זכר רק למלת את. בכ"י ג: נקבה ולא

ישוב 'יותן' שהוא לשון זכר אליה רק.

¹¹ בכ"י ג: וא"ע אמר ולא אדע למה כי הנה כתוב נעתם ארץ ולא נשא אותם ר"ל שנמצא ארץ בלשון זכר.

¹² כך בכ"י בדה; בכ"י א ליתא; בכ"י ג: חביה.

¹³ כך בכ"י ג; בכ"י אבדה ליתא.